

[Avaleht](#) > ... > [Raha/Rahalistes Nõuded](#) > [Hagi Tagamine Nõude Puhul ELi Liikmesriikides](#) > Belgium

Hagi tagamine nõude puhul ELi liikmesriikides

Sisu koostaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Millised on abinõude eri liigid?

Hagi tagamise abinõude (*mesures conservatoires/bewarende maatregelen*) eesmärk on õiguste tagamine. Praktikas võivad võlausaldajad kasutada neid abinõusid eesmärgiga kaitsta end riski eest, et võlgnik jätab võla maksmata.

Juhul kui pelgalt hagi tagamise abinõudest ei piisa, võib kohus ette näha ajutised meetmed (*mesures provisoires/voorlopige maatregelen*), mille tagajärjed on võrreldavad põhikohtuasjas oodatava otsuse tagajärgedega. Lõplikus kohtuotsuses võidakse neid ajutisi meetmeid kinnitada või need tühistada.

Kohus võib kohaldada ajutisi meetmeid või hagi tagamise abinõusid, mis on seotud võlgniku materiaalse varaga. Võla sissenõudmise puhul järgitakse põhimõtet, et võlgnik on kohustatud oma võla tasuma kas siis oma vallasvara (raha, mööbel, ehted, aktsiad) või kinnisvara (maa, ehitised, eluruumid) arvelt. Võlausaldajad võivad nõude pöörata ka võlgniku õiguste (pangakonto jääk, töötasu) vastu.

1.1. Hagi tagamise abinõud

A. Vara arestimine

Kiireloomuliste asjade puhul võib võlausaldaja paluda kohtult luba arestida (*saisie conservatoire/bewarend beslag*) võlgniku mis tahes vara, mis on arestimiseks sobilik (kohtumenetluse seadustiku (*Code judiciaire/Gerechtig Wetboek*) artikkel 1413). Võlgnik ei saa arestitud vara enam vabalt käsutada. See tähendab, et ta ei tohi seda vara enam müüa, kinkida või hüpoteegiga koormata. Sellise vara võõrandamise õiguse äravõtmist kohaldatakse ainult vara arestimise algatanud võlausaldaja kaitseks. Võlgnik jääb edasi vara omanikuks ja talle jääb vara kasutusõigus ja õigus varalt kasu teenida.

B. Sekvestreerimine

Sekvestreerimise (*séquestre/sekwester*) käigus antakse hoiule vara, mis on vaidluse esemeks ja mis tuleb säilitada kuni lõpliku kohtuotsuse tegemiseni (tsiviilseadustiku (*Code civil/Burgerlijk Wetboek*) artikkel 1955 ja sellele järgnevad artiklid). Sekvestreerimises võivad kokku leppida pooled omavahel (*séquestre conventionnel/conventioneel sekwester*) või selle võib määrata kohus (*séquestre judiciaire/gerechtig sekwester*). Erinevalt tavapärasest hoiuleandmisest võib sekvestreerimist kohaldada ka kinnisvara suhtes (tsiviilseadustiku artikkel 1959).

C. Vara nimekiri

Vara nimekirja (*inventaire/inventaris* või *boedelbeschrijving*) koostamise eesmärk on võlausaldaja, abikaasa või ühiste pärijate taotlusel kindlaks määrata pärandvara, ühisvara või kaasomandis oleva vara väärtus (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1175). Isikutel, kes nõuavad nimekirja koostamist, on õigus valida notar, kes koostab vara nimekirja kohta ametliku dokumendi. Kui nad ei suuda jõuda kokkuleppele, määrab notari

rahukohtunik (*juge de paix/vrederechter*) (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1178). Rahukohtu pädevuses on ka mis tahes vaidluste lahendamine.

D. Pitseerimine

Vara pitseerimise (*apposition des scellés/verzegeling*) korral ei saa seda enam käsutada. Võlausaldaja, abikaasa või pärija võib tõsise huvi kaitsmise eesmärgil taotleda pärandvara, abikaasade ühisvara või kaasomandis oleva vara osaks olevale vara pitseerimist (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1148). Pitseerimise taotlus esitatakse rahukohtule. Rahukohus võib vara pitseerimist taotlenud isiku, võlausaldajate, abikaasa või pärijate taotluse alusel lasta pitseri eemaldada. Pitseri eemaldamise vaidlustamiseks tuleb samuti pöörduda rahukohtusse.

1.2. Ajutised meetmed

Ajutised meetmed on meetmed, mille võib tühistada ja mis on tagasipööratavad. Neid võib rakendada esialgse õiguskaitse abinõude kohaldamise menetluse (*référé/kort geding*) või põhikohtuasja raames.

1.3. Otsuse esialgne täitmine

Kohtuotsuse puhul, mida saab veel vaidlustada, võib rangelt kindlaks määratud tingimustel lubada otsuse esialgset täitmist.

Vastavalt seadusega sätestatud eranditele või kui kohus otsustab konkreetselt põhjendatud otsuses teisiti ning ilma et see piiraks artikli 1414 kohaldamist, peatab põhikohtuasjas tehtud lõpliku kohtuotsuse vastu esitatud vastuväide (*opposition/verzet*) otsuse täitmise.

Vastavalt seadusega sätestatud eranditele või kui kohus otsustab konkreetselt põhjendatud otsuses teisiti ning ilma et see piiraks artikli 1414 kohaldamist, on põhikohtuasjas tehtud lõplik kohtuotsus esialgselt täidetav, olenemata kaebuse (*appel/hoger beroep*) esitamisest ja ilma tagatist nõudmata, kui kohus ei ole nõudnud tagatise esitamist (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1397).

2 Millistel tingimustel võib selliseid abinõusid rakendada?

2.1 Menetlus

A. Vara arestimine

Isik, kelle kasuks on tehtud kohtuotsus, isegi kui see on tehtud välisriigis, võib anda kohtutäiturile (*huissier de justice/gerechtsdeurwaarder*) korralduse võlgniku vara arestida. Kui selline kohtuotsus puudub, on vara arestimiseks vaja kohtumäärust.

Avaldus esitatakse täitemenetluse küsimusi lahendavale kohtule (*juge des saisies/beslagrechter*) ja seda menetletakse samamoodi kui esialgse õiguskaitse menetluse raames esitatud avaldust (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1395). Kohtukutse väljastamise ja kohtusse ilmumise vahele peab jääma vähemalt kaks päeva, kuid kiireloomuliste asjade puhul võib seda tähtaega lühendada.

Advokaat esitab vara arestimise taotlust sisaldava *ex parte* avalduse (*requête unilatérale/eenzijdig verzoekschrift*) kohtunikule, kes võib anda loa vara arestimiseks. Täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik peab tegema määruse kaheksa päeva jooksul. Kohtutäitur peab toimetama määruse koos arestimisteatega võlgnikule kätte, et võlgnik oleks tema vastu algatatud menetlusest teadlik.

Kohtumäärust saab ilma täiendavate vorminõueteta ajutiselt täita, kuid see on siduv vaid poolte vahel. Täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik võib asjaolude muutumisel määrust igal ajal muuta või selle tühistada. Kohtutäituri tasu on kindlaks määratud 30. novembri 1976. aasta kuningliku dekreediga (avaldatud Belgia ametlikus väljaandes 8. veebruaril 1977).

B. Sekvestreerimine

Kokkuleppelise sekvestreerimise korral piisab pooltevahelisest kehtivast kokkuleppest ja kohtumäärust ei ole vaja. Seevastu kohtulikku sekvestreerimist kohaldatakse kohtumääruse alusel.

Mõlemal juhul määratakse vara hoiulevõtja (*gardien judiciaire/gerechtigde bewaarder*) kindlaks kas kokkuleppega või teeb seda kohus. Hoiulevõtja peab temale usaldatud vara säilitamiseks valitsema seda vajaliku hoolega. Sekvestreerimise lõppedes peab ta vara tagastama. Tal on õigus saada seadusega kindlaks määratud tasu (tsiviilseadustiku artikli 1962 kolmas lõik).

C. Ajutised meetmed

Ajutiste meetmete kohaldamist tuleb taotleda kohtult kas esialgse õiguskaitse abinõude kohaldamise menetluse või põhimenetluse raames. Ajutiste meetmete kohaldamise kohta võib otsuse teha ka vahekohtunik (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1696).

Esimese astme kohtu (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*) esimees määrab ajutisi meetmeid kõigis kiireloomulistes asjades, mis ei ole seaduse alusel kohtute pädevuse alt väljas (kohtumenetluse seadustiku artikli 584 esimene lõik). Selline meede on ainult ajutine ning sellel ei saa olla lõplikku ega pöördumatut mõju. Töökohtu (*tribunal du travail/arbeidsrechtbank*) ja kaubanduskohtu (*tribunal de commerce/rechtbank van koophandel*) esimehed võivad samuti määrata ajutisi meetmeid nende kohtute vastavasse pädevusse kuuluvates kiireloomulistes asjades.

Esialgse õiguskaitse menetluse raames tehtud määrus ei tohi kahjustada asja sisulist arutamist põhipõhimenetluses, s.t see on siduv ainult poolte jaoks. See määrus ei ole siduv põhikohtuasja arutavale kohtunikule. Täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik võib määrata ainult ajutisi meetmeid.

Lahutusasjades võib perekonnaasjade kohtu (*tribunal de la famille/familierechtbank*) esimees määrata ajutisi meetmeid seoses abikaasade ja laste ning nende elatise ja varaga (kohtumenetluse seadustiku artikli 1280 esimene lõik).

Kohtutäitur toimetab teisele poolele kätte teatise määratud meetmete kohta ja kutsub seda poolt üles neid abinõusid järgima, juhtides tähelepanu sellele, et vastasel korral võivad ametiasutused kasutada sundi või määrata trahvi. Kohtutäituri tasu on kindlaks määratud 30. novembri 1976. aasta kuningliku dekreediga (avaldatud Belgia ametlikus väljaandes 8. veebruaril 1977).

Esimeses astmes asja arutaval rahukohtul on õigus suhte lõppemise korral kohaldada ajutisi meetmeid selleks ajaks, mil abikaasad või seaduslikult koos elavad elukaaslased jätkavad koos elamist. Need abinõud võivad olla seotud näiteks pere ühise koduga, lastega või laste varaga. Sellised abinõud on ainult ajutised ja lõpevad siis, kui lõpeb abikaasade või seaduslikult koos elavate elukaaslaste kooselu. Nendega ei määrata kindlaks pikaajalisi kokkuleppeid, mida võidakse teha pärast abielu lahutamist. Mis tahes lõpliku lahutuskokkuleppe üle peab otsustama esimese astme kohus.

D. Otsuse esialgne täitmine

Kohtuotsus sisaldab täitmisele pööramise tingimusi. Kohtuotsust ei ole võimalik täita, kuni saab esitada vastuväiteid. Vastavalt seadusega sätestatud eranditele või kui kohus otsustab konkreetselt põhjendatud otsusega teisiti, peatatakse kohtuotsuse täitmine seniks, kuni on olemas võimalus esitada vastuväiteid, kuid seda ei saa teha kaebuse esitamisega ülemkohtule või õigusküsimustes kaebuse esitamisega kassatsioonikohtule (*Cour de cassation/Hof van Cassatie*) (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1397).

Lõpliku kohtuotsuse teinud kohtunik võib lubada selle esialgset täitmist, välja arvatud juhtudel, kui see on seaduse alusel keelatud (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1399), näiteks isiku staatust puudutavates lõplikes kohtuotsustes.

Kui kohtuotsust on võimalik esialgselt täita, tehakse seda hageja riisikol. Kohtul on võimalik nõuda hagejalt enne kohtuotsuse esialgset täitmist tagatise andmist (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1400). See tähendab, et pool võib algatada kohtuotsuse esialgse täitmise, kuid ta peab tegema makse hoiufondi (*Caisse des dépôts et consignations/Deposito- en Consignatiekas*) või esitama pangagarantii. Selle põhjuseks on asjaolu, et kohtuotsust võidakse apellatsiooni tulemusel muuta ning kostjal võib olla õigus saada hüvitist.

2.2 Peamised tingimused

A. Vara arestimine

Vara arestimine on võimalik üksnes kiireloomulistel juhtudel ja siis, kui võlgnetava summa üle ei vaielda, see on kindlasummaline ja muutunud sissenõutavaks.

Kiireloomulisus tähendab seda, et võlgniku maksejõulisus on ohus, seades kahtluse alla võlausaldaja võimaluse oma nõuded tema vara vastu pöörata. Arestimist ei või kasutada survevahendina, vaid see on õigustatud siis, kui võlgniku majanduslik seisund on objektiivselt haavatav. Kiireloomulisus peab olema ilmne nii ennetava arestimise kohta kohtumääruse esitamisel kui ka igal ajal, mil kohus otsustab selle jätkamise üle.

Sissenõudja nõue peab olema kindel, s.t nõue peab olema piisavalt põhjendatud ja selle vaidlustamiseks puudub põhjendatud alus. Samuti peab see olema kindlasummaline. Nõude summa peab olema kindlaks määratud või vähemalt peab seda olema võimalik kindlaks määrata esialgse hinnangu alusel. Kui täpne võlasumma ei ole veel kindlaks määratud, määrab selle kohus. Peale selle peab võlg olema muutunud sissenõutavaks; sissenõudjal peab olema õigus nõuda selle tasumist. Kohtumenetluse seadustiku artiklis 1415 on seda tingimust täpsustatud, nii et arestimisel saab arvesse võtta ka tulevikus sissenõutavaks muutuvaid perioodilisi nõudeid (elatis, rent, intressid) ning isegi tingimuslikke või võimalikke nõudeid.

B. Sekvestreerimine

Kohus võib teha sekvestreerimise määruse vallasvara suhtes, mille kohta on tehtud arestimismäärus, või kinnisvara suhtes, mille omandiõiguse üle kaks või enam isikut vaidlevad, ning esemete suhtes, mida võlgnik on pakkunud oma võla tasumiseks (tsiviilseadustiku artikkel 1961). Üldiselt kehtib see reegel olukorras, kus asjaolud õigustavad sekvestreerimise kasutamist hagi tagamise abinõuna, et tagada vara senine seisundi säilimine, mõjutama seejuures lõplikku lahendust. Kiireloomulisus on kõrvalise tähtsusega. Kohus peab siiski sekvestreerimise kasutamisel olema ettevaatlik, sest selle näol on tegemist tõsise ja erandliku abinõuga, mida tuleks lubada üksnes piisavatel ja mõjuvatel põhjustel.

C. Ajutised meetmed

Ajutiselt kohaldatavate meetmete võtmiseks kasutatava esialgse õiguskaitse menetluse võib algatada üksnes juhul, kui asi on nii kiireloomuline, et kui lahendust ei leita viivitamatult, põhjustab see hagejale olulist kahju või raskendab tema olukorda märkimisväärselt. Asja kiireloomulisus on seega üks selle menetluse algatamise peamine tingimus.

Ka põhikohtuasjas määratud ajutiste meetmete puhul peab olema tegemist kiireloomulise küsimusega. Sellepärast osutatakse neile meetmetele, mille võtmist võib taotleda rahukohtult, kui „kiireloomulistele ajutistele meetmetele“ (*mesures provisoires urgentes/dringende voorlopige maatregelen*).

D. Otsuse esialgne täitmine

Kohtuotsuse esialgse täitmise lubamise või keelamise üle otsustamisel lähtub kohus riskist, mis hagejal tekib, kui teine pool venitab põhjendamatu kohtuotsuse täitmisega või muudab selle täitmise võimatuks. Kui teine pool esitab vastuväited või kaebuse üksnes selleks, et takistada kohtuotsuse täitmist, ajendab see kohtuotsuse teinud kohut nõudma selle esialgset täitmist. Teatavatel juhtudel on kohtuotsuse esialgne täitmine siiski keelatud (vt eespool).

3 Abinõude ese ja laad

3.1 Millist liiki vara suhtes võib neid abinõusid kohaldada?

A. Vara arestimine

Arestida võib igat liiki vara (vallasvara, kinnisvara, immateriaalne vara). Teatavat liiki vara ei saa siiski arestida (või seda saab arestida üksnes osaliselt). Varaliigid, mida ei saa arestida, tulenevad seadusest, vara laadist või vara ja võlgniku vahelisest suhtest.

Vara, mida ei saa arestida, on loetletud kohtumenetluse seadustiku artiklis 1408. Kokkuvõtlikult hõlmab see loetelu võlgniku esmatarbekaupu, esemeid, mida võlgnik või tema lapsed vajavad õppimiseks või kutseõppeks, esemeid, mida võlgnik vajab töötamiseks, usukommete täitmiseks vajalikke esemeid, toiduaineid ja kütust. Kohtumenetluse seadustiku artikli 1410 lõikes 2 on antud ülevaade nõudes sisalduvatest rahalistest vahenditest,

mida ei saa arestida. Need hõlmavad eelkõige peretoetusi ja miinimumpalka.

Võlgniku töötasu ja muu samaväärse sissetuleku võib arestida üksnes osaliselt. Asjaomased summad on kindlaks määratud kohtumenetluse seadustiku artikli 1409 lõikes 1 ja neid korrigeeritakse kuningliku dekreediga tarbijahinnaindeksi alusel igal aastal. Kohtumenetluse seadustiku artikli 1410 lõikega 1 laiendatakse nende summade kohaldamisala, mida saab arestida vaid osaliselt, hõlmates sellised tuluallikad nagu ajutised ja lõplikud elatismaksud, pensionid, töötushüvitised, tööõnnetushüvitised või invaliidsushüvitised.

Kohtutäitur määrab kindlaks arestitava vara, loetledes selle ametlikus dokumendis eesmärgiga vara hiljem realiseerida, välja arvatud juhul, kui kohtutäitur suudab saavutada võlausaldajaga kokkuleppe. Kohtutäituri kirja pandud vara müümine või varjamine on rangelt keelatud ja selle suhtes võidakse algatada kriminaalmenetlus.

B. Sekvestreerimine

Kohus võib teha sekvestreerimise määruse võlgniku vallasvara suhtes, mille kohta on tehtud arestimismäärus, või kinnisvara suhtes, mille omandiõiguse üle kaks või enam isikut vaidlevad, ning esemete suhtes, mida võlgnik on pakkunud oma võla tasumiseks (tsiviilseadustiku artikkel 1961).

C. Ajutised meetmed

Esialgse õiguskaitse menetluse raames võib teha määruse ajutiste meetmete võtmiseks igat liiki vaidlustes. Esimese astme kohtu esimehe pädevuses on lahendada igat liiki üldküsimusi puudutavaid tsiviilvaidlusi. Töö- või äriõiguse alased vaidlused lahendab töökohtu või kaubanduskohtu esimees.

Perekonnaasjade kohus võib nõuda ajutiste meetmete võtmist ajavahemikul, mil pooled jätkavad kooselu. Need meetmed võivad olla seotud näiteks pere ühise koduga, lastega või laste varaga. Seda sätet kohaldatakse üksnes abielus isikute (tsiviilseadustiku artikli 223 esimene lõik) ja seaduslikult tunnustatud kooselu partnerite (tsiviilseadustiku artikli 1479 esimene lõik) suhtes, kuid mitte faktiliselt koos elavate isikute suhtes.

D. Otsuse esialgne täitmine

Põhimõtteliselt võib kohus rakendada esialgset täitmist kõigi kohtuotsuste puhul, välja arvatud juhul, kui see on seadusega keelatud (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1399).

3.2 Milline on selliste abinõude mõju?

A. Vara arestimine

Võlgnik ei kaota vara omandi- ega kasutusõigust ega õigust varalt kasu teenida (kasutus, rent, tulu, kasum). Vara arestimise tõttu ei saa seda vara müüa ega hüpoteegiga koormata. Vara käsutamise õiguse äravõtmine tähendab, et mis tahes tehing, mis võlgnik teeb hoolimata sellise õiguse puudumisest, on kehtiv, kuid sellele ei saa tugineda täitmisenõude esitanud sissenõudja vastu. Võlausaldaja ei pea seega sellisele tehingule tähelepanu pöörama ja võib toimida nii, nagu seda tehingut ei oleks toimunud.

B. Sekvestreerimine

Sekvestreerimine nagu igasugune muu tagatisena hoiuleandmine tähendab, et vara tegelik valdus antakse üle hoiulevõtjale, kes võib teha üksnes selliseid tehinguid, mille eesmärk on asjaomast vara säilitada.

C. Ajutised meetmed

Ei kohaldata.

D. Otsuse esialgne täitmine

Kohtuotsuse esialgse täitmise tagajärjel täidetakse otsus olenemata asjaolust, et kaebuse tulemusel või pärast vastuväidete esitamist võidakse seda muuta. Täitmisega seotud riski kannab hageja (vt eespool).

3.3 Kui kaua sellised abinõud kehtivad?

A. Vara arestimine

Arestimise suhtes kehtivad tähtajad ja põhimõtteliselt saab vara arestida kolmeks aastaks. Täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik võib siiski määrata lühema tähtaja. Kui esialgne tähtaeg ei ole möödunud, võib arestimismääruse kehtivust pikendada. Kehtivuse pikendamine – mis tegelikult tähendab senise tähtaja pikendamist – on lubatud mõjuval põhjusel ja juhul, kui asi on ikka veel kiireloomuline.

B. Sekvestreerimine

Sekvestreerimise kestusele ei ole seadusega tähtaega ette nähtud. Sekvestreerimise määrus tühistatakse, kui oht, et vara säilimist ei suudeta nõuetekohaselt tagada, on kadunud, ja puudub oht, et lõplikku lahendust ei suudeta saavutada.

C. Ajutised meetmed

Seaduses ei ole sätestatud ajutiste meetmete kehtivusaega. Vaidlusküsimuses tehtud lõplikus kohtuotsuses võidakse ajutiselt kohaldatavad meetmed kinnitada või need tühistada.

D. Otsuse esialgne täitmine

Ei kohaldata.

4 Kas abinõu kohta saab esitada kaebuse?

A. Vara arestimine

Kui täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik keeldub andmast vara arestimiseks luba, võib hageja ühe kuu jooksul pärast määruse kättetoimetamist esitada selle peale kaebuse (kohtumenetluse seadustiku artikli 1419 esimene lõik ja artikkel 1031). Asja menetletakse samamoodi, nagu seda tegi esimene kohtunik; otsuse teeb kolleegium (*en chambre du conseil/in raadkamer*). Kui vara arestimise määrus jäetakse pärast kaebust jõusse, peab võlgnik, kes soovib seda arestimist ära hoida, selle vaidlustama apellatsioonikohtus (*cour d'appel/hof van beroep*), esitades vaidlustamisavalduse kolmanda isikuna (*tierce opposition/derdenverzet*).

Kui täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik teeb vara arestimise määruse, võib võlgnik või mis tahes huvitatud isik selle vaidlustada mõjutatud kolmanda isikuna (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1419). Selline menetlus tuleb algatada ühe kuu jooksul pärast vara arestimist lubava otsuse kättetoimetamist ja seda asja menetleb vaidlustatud otsuse teinud kohtunik (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1125). Asjaomane vaidlustamine ei peata kohtuotsuse täitmist, välja arvatud juhul, kui täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik annab korralduse täitmine peatada.

B. Sekvestreerimine

Ei ole asjakohane, kui sekvestreerimine toimub poolte kokkuleppe alusel.

Kohtulik sekvestreerimine toimub kohtuniku otsuse alusel ja selle vaidlustamiseks võib kasutada tavapäraseid õiguskaitsevahendeid kooskõlas kohtumenetluse seadustikuga.

C. Ajutised meetmed

Mis tahes pool, keda esialgse õiguskaitse abinõude menetluses tehtud määrus kahjustab, võib esitada vastuväite või kaebuse. Esimese astme kohtu või kaubanduskohtu esimehe määruse peale esitatud kaebust lahendab apellatsioonikohus. Töökohtu esimees määruse peale tuleb kaebus esitada töökohtule (*cour du travail/arbeidshof*).

Kui menetlus algatati kohtukutse (*assignation/dagvaarding*) või vabatahtliku kohtusse ilmumisega (*comparution volontaire/vrijwillige verschijning*), tuleb vastuväited või kaebus esitada ühe kuu jooksul pärast määruse kättetoimetamist. Kui määrus toimetati kätte spetsiaalse tähtitud kirjaga (*pli judiciaire/gerechtsbrief*) ja määrus tehti *ex parte* avalduse alusel, tuleb mis tahes vastuväited või kaebus esitada ühe kuu jooksul pärast määruse

kättetoimetamist.

D. Otsuse esialgne täitmine

Kohtuotsuse esialgset täitmist ei saa edasi kaevata. Apellatsioonikohtul ei ole mingil juhul õigust keelata kohtuotsuse esialgset täitmist või sellist täitmist peatada (kohtumenetluse seadustiku artikkel 1402).

■ Viimati uuendatud: 24/10/2019

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.